

пъгат те (лекета) и да не ги оставяме да ся калатъ
мо да ги носиме внимателно.

Неможатъ да ся оправдаятъ онъя кои то ся китятъ
извѣнредно, знакъ на лудостта и на коравоглавіе то:
която мода е въ място то дѣто сме, ия треба да слѣдваме.

Греба да не слѣдваме сички те моди, по да избы-
раме, кои то сѫ по прилични и да отхвърляме смѣшни те.

Истиныя тъ способъ да дадеме единъ прѣделъ
на моди те е да слѣдваме правила та на добронравіе то,
кои то сѫ искрени те правила християнски. Треба про-
чее да отхвърляме отъ дрехите основа кое то показва
едно превосходно роскощество и една суета умразна: единъ
човеckъ кой то си турия слава та въ украсенія драгоцѣн-
ни сяка че ся прославя, но ся обезчестява.

» Жени те, дума апостоль тъ, като ся облачатъ какъ
то е прилично, да ся накитатъ сось срамъ и мудростъ, не
сось украсенія златни, маргаритъ, драгоцѣнни дрехи, но
сось добри дѣла както прилича на благоговѣйни жени».

(І. Пс. Къ Тимот. Га. 2 ст. 9 и 19).

Тоя примѣръ ся отдава инамѫжете.

Не треба, кога ще поздравиме иѣкого, да си сваля-
ме шапка та близо при него, но петь или шесть стапки
на далеч. Не можиме да забѣлѣжиме особио кога треба да
си откриваме глава та; но главно, треба да го правиме ко-
га срѣщниме иѣкого кого то познаваме.

IV

ЗА ХРАНА ТА.

Богъ не забранява вкусъ тъ, кого то естество то ни
дава въ ястія та, но вѣроисповѣданіе то ни забранява ла-
комство то.